

Шляхи поповнення англійського антропонімікону оцінними одиницями

Стаття присвячена опису основних шляхів поповнення англійського антропонімічного складу одиницями з оцінною семантикою. Дослідження оцінних антропонімів не може бути вичерпним без аналізу їх структури, дериваційного потенціалу та основних джерел поповнення антропонімікону досліджуваними одиницями. Вивчення структури оцінних антропонімічних одиниць сприяє більш ґрунтовному аналізу оцінки у шарі антропонімів, оскільки словотворчі форманти розглядаються з погляду їх ролі у наданні оцінним антропонімам позитивного чи негативного забарвлення. Результати структурного та словотвірного аналізу досліджуваних оцінних антропонімів дозволяють розширити відомості про тенденції антропонімічного словотвору в системі англійської мови.

Ключові слова: оцінний антропонім, словотворча модель, антропооснова, гіпокористичний суфікс.

Постановка наукової проблеми та її значення. У сучасних ономастичних дослідженнях спостерігається значний інтерес до проблем антропоніміки, тобто до аналізу імен людей, що є, зокрема, результатом розвитку антропоцентричної парадигми мовознавчої науки. Дослідження специфічної семантичної структури онімів має давню філологічну традицію та демонструє різноманітність підходів до визначення природи змісту пропріальної лексики.

Широкий обсяг лінгвістичної літератури з проблем семантики, структури і функціонування антропонімів у текстовому просторі, а також публікації спеціалізованих антропонімічних словників та довідників свідчать про те, що дослідження антропонімів у семасіологічному напрямі продовжує залишатися актуальним. На сучасному етапі вивчення антропонімічної лексики потребує взаємодії з новою лінгвокультурологічною дослідницькою парадигмою. Оцінний антропонімікон збагачує лексичну систему англійської мови значним шаром специфічної лексики, у якій віддзеркалюються особливості національного світосприйняття та система етнокультурних цінностей і домінант англійської лінгвокультури.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Аналіз специфіки способів творення англійських оцінних антропонімів (далі – ОА) виявляє, що основними шляхами поповнення антропонімікону оцінними одиницями є семантична деривація, словотворчі способи та запозичення (див. табл. 1).

Таблиця 1

Шляхи поповнення англійського антропонімічного складу оцінними одиницями (кількісна характеристика)

№	Шляхи поповнення антропонімічного складу	К-ть	%	Приклади
1.	Семантична деривація	1622	49,5	<i>Daisy (f)</i> < англ. <i>daisy</i> 'маргаритка'; <i>Georgina (f)</i> англ. < <i>georgina</i> 'жоржина'; <i>Perl (f)</i> < англ. <i>pearl</i> 'перлина'
2.	Словотворчі способи	1364	41,6	<i>Jodie (f)</i> < <i>Judith</i> ; <i>Rhodri (m)</i> – вал. <i>rhod</i> 'колесо' + <i>rhi</i> 'правитель'; <i>Fifi (f)</i>
3.	Запозичення	289	8,9	<i>Sasha (m)</i> , <i>Gemma (f)</i> , <i>Inge (f)</i>
	<i>Разом</i>	<i>3275</i>	<i>100</i>	

За даними таблиці 1, найбільш продуктивним способом поповнення антропонімікону оцінними одиницями є семантична деривація (1622 ОА, 49,5 % від загального обсягу вибірки). На відміну від загальних назв, у шарі ВІ як одиниць вторинної номінації спостерігається більш активний процес утворення нового значення на підставі подібності позначуваного до вже існуючого явища. Менш продуктивним шляхом поповнення антропонімікону оцінними одиницями є словотворчі способи (1364 ОА, 41,6 %), що включають утворення скорочено-похідних ОА, словоскладання і редуплікацію. Менша активність цього способу пояснюється складнішим процесом словотвору, що відбувається у два етапи: 1) скорочення повної форми імені (утворення скороченого імені); 2) додавання гіпоко-

ристичних суфіксів (утворення гіпокористиків). Запозичення (289 ОА, 8,9 %) є найменш продуктивним шляхом поповнення антропонімікону оцінними одиницями, оскільки утворені в такий спосіб імена не відображають основних тенденцій надання імені.

1. Найпродуктивнішим способом творення імен є семантична деривація. Кількість ОА, утворених цим шляхом, становить 1364 одиниці, що у відсотковому відношенні становить 41,6 % від загальної кількості одиниць вибірки. Найбільш поширеним механізмом семантичної деривації серед ОА є метафоричне перенесення. При творенні ОА шляхом метафоризації з-поміж безлічі різноманітних ознак предметів та об'єктів навколишнього світу виділяється будь-яка ознака, що стає основою метафоричного перенесення. Утворення ОА способом метафоризації відбувається за трьома типами: 1) наділення іменованого якостями і властивостями об'єктів живої природи; 2) наділення об'єкта іменування якостями і властивостями неживих предметів, тобто перенесення назви з неживого на живе; 3) асоціація імені об'єкта антропонімічної номінації із властивостями абстрактних понять.

Метафоричне перенесення першого типу відбувається за подібністю ознаки об'єктів. Такі ОА утворюються від лексико-семантичної групи слів-найменувань тварин, птахів. При використанні назв тварин для утворення ОА шляхом метафоризації основою для порівняння стають фізичні властивості тварин, наприклад, їхня краса, швидкість, спритність, сила та символічні інтерпретації образу тієї чи іншої істоти в контексті світової культурології. Наприклад, семантика англійованої форми гельського імені *Conan (m)*, що походить від прізвиська-деривата з внутрішньою формою – гельськ. ‘мисливський собака’, характеризується позитивною оцінкою. Такі властивості, як швидкість та спритність, що притаманні мисливському псу, розцінюються англійцями як бажані якості для активного та щасливого життя. Популярність імені в англійській АС зумовлена історично-культурним компонентом лексичного фону імені, а саме тим, що його відомим носієм є англійський письменник з ірландським корінням сер Артур Конан Дойль (*Sir Arthur Conan Doyle*), автор серії детективних історій про Шерлока Холмса.

Імена, утворені від назв весняних співочих птахів (наприклад: *Mavis (f) – mavis* ‘співочий дрізд’; *Merle (f, m) – merle* ‘чорний дрізд’; *Robin (m, f) – robin* ‘вільшанка’ (невеличка співоча пташка сімейства дроздових) [7; 9; 10]) порівняно нещодавно ввійшли до антропонімічної системи англійської мови (XIX ст.). Їхні апелятиви не втратили змістового навантаження, тому звукова та графічна форма таких ОА асоціюється з семантикою словникових слів на позначення птахів.

Метафоричне перенесення другого типу (наділення об'єкта називання якостями і властивостями неживих предметів, тобто перенесення назви з неживого на живе) відбувається за подібністю ставлення до іменованого та ставлення до предметів, назви яких є апелятивними основами антропонімів. ОА, що формують цю групу метафоризованих імен, утворені від лексико-семантичної групи слів-найменувань коштовного каміння, металів. Використання назв неживих предметів як особових імен має східне коріння; в східних антропонімічних системах у цій функції традиційно вживають перли та назви іншого коштовного каміння та дорогоцінних металів. Із-поміж сучасних англійських імен, утворених таким чином зафіксовані одиниці: *Pearl (f) – англ. pearl* ‘перли’; *Jasper (f) – англ. jasper* ‘яшма’; *Opal, Opaline (f) – англ. opal* ‘опал’; *Crystal (f) – crystal* ‘кристал, гірських кришталей’; *Coral (f) – coral* ‘кораль’; *Jade (f) – jade* ‘нефрит’; *Gemma (f) – вид середньовічного італійського іменника на позначення коштовного каміння* [7; 9; 10].

Метафоричне перенесення третього типу (асоціація імені об'єкта антропонімічної номінації із властивостями абстрактних понять) властиве іменам пуритан, які прагнули зафіксувати у внутрішній формі імені поняття, що яскраво виражали їхню громадську та релігійну позицію: *Felicity (f) – лат. felicitas* ‘щастя’; *Faith (f) – англ. faith* ‘віра’; *Patience (f) – англ. patience* ‘терпіння’; *Alethea (f) – грецьк. aletheia* ‘правда’; *Prudence (f) – англ. prudence* ‘розсудливість’; *Prosper (m) – англ. prosper* ‘успішний’ [7; 9; 10] та ін.

2. Словотворчі способи збагачення антропонімічної системи оцінними одиницями посідає друге місце за продуктивністю після семантичної деривації (див. табл. 2). Цей шлях поповнення антропонімічного складу англійської мови представлений 1364 ОА, що становить 41,6 % від загальної кількості одиниць вибірки. Словотвірний аналіз ОА уможливує виокремлення таких словотвірних способів: утворення скорочено-похідних ОА, словоскладання та редуплікація (див. табл. 2).

Таблиця 2

Словотворчі способи поповнення антропонімічного складу оцінними одиницями

Словотворчі способи	К-ть	%	Приклади
Утворення скорочено-похідних ОА	781	57,3	<i>Merry (f) < Meredith, Millie (f) < Mildred</i>
Словоскладання	405	29,6	<i>Eadburga (f)</i> – давньоангл. <i>ead</i> ‘процвітання’ + <i>burg</i> ‘фортеця’; <i>Winston (m)</i> – давньоангл. <i>wynn</i> ‘радість’ + <i>stan</i> ‘каміння’
Редуплікація	178	13,1	<i>Tata (f) < Tacita (f), Vivi (f) < Vivien (f)</i>
<i>Разом</i>	<i>1364</i>	<i>100</i>	

Як видно з таблиці 2, найбільш продуктивним дериваційним способом є утворення скорочено-похідних ОА (781 ОА, 57,3 % від кількості одиниць цього шляху творення імені та 23,9 % від загальної кількості одиниць вибірки). Спосіб словоскладання представлений 405 ОА, що становить 29,6 % від усіх ОА, утворених словотвірним способом та 12,4 % від загального обсягу вибірки. Зафіксовано найменшу кількість одиниць, утворених редуплікацією (178 ОА, 13,1 % від усіх словотвірних дериватів та 5,4 % від загальної кількості одиниць вибірки).

3. Найбільш значущою тенденцією в сучасному антропоніміконі є значно активніший, порівняно з іншими періодами, процес запозичення антропонімічних одиниць з іншомовних іменників. За результатами дослідження, частка іншомовних особових імен у складі оцінної антропонімічної лексики становить 289 одиниць (8,8 % від загальної кількості вибірки).

Вивчення особливостей функціонування іншомовних ОА свідчить про певну гендерну диференціацію. Виявлено, що в номенклатурі жіночих ОА запозичення як спосіб поповнення антропонімікону одиницями демонструє більшу продуктивність, ніж у фонді чоловічих ОА (див. табл. 3).

Таблиця 3

Співвідношення жіночих та чоловічих запозичених ОА в англійському антропоніміконі

№	Мови-джерела запозичень	Номенклатура жіночих імен			Номенклатура чоловічих імен		
		К-ть	%	Приклади	К-ть	%	Приклади
1.	Грецька	62	35,5	<i>Eleanor, Helen</i>	14	12,3	<i>Gregory, Eugene</i>
2.	Латинська	48	27,5	<i>Nona, Etheldreda</i>	10	8,8	<i>Alexander, Clitus</i>
3.	Давньоєврейська	40	23	<i>Elizabeth</i>	15	13,1	<i>Jeremiah, David</i>
4.	Кельтська	–	–		58	50,5	<i>Patrick, Rory</i>
5.	Германські (давньоанглійська і норманська)	–	–		11	9,8	<i>Guy, Richard, William</i>
6.	Інші (французька, німецька, італійська, іспанська, російська)	24	14	<i>Donna, Nadia, Isabella, Irma, Georgine</i>	7	5,5	<i>Meric, Gazza Haden</i>
	<i>Разом</i>	<i>174</i>	<i>100</i>		<i>115</i>	<i>100</i>	

Результати аналізу іншомовних ОА, що наведені в таблиці 3, роблять очевидним той факт, що жіночі ОА грецького, латинського та давньоєврейського походження мають перевагу над чоловічими ОА майже в чотири рази. Кількість жіночих іншомовних ОА, що походять з французької, німецької, італійської, іспанської, російської мов, становить 14 %, тоді як чоловічих ОА, які походять з цих же мов, нараховують лише 5,5 % від загальної кількості запозичених ОА.

У межах сучасних жіночих ОА спостерігається відсутність споконвічних англійських імен. Становлячи клас рідкісних імен починаючи вже з середньоанглійського періоду, англосаксонські антропоніми зрідка використовувались у практиці надання імені до початку ХХ ст. Однак почи-

наючи з другої половини ХХ ст., англійські імена повністю втрачають престиж і популярність [6]. Таким чином, відсутність у номенклатурі жіночих ОА споконвічно англійських номінацій, зростаюча тенденція до використання нетипових для англійської мови іншомовних імен та антропонімічних форм відображають активний процес «інтернаціоналізації» жіночої антропонімічної лексики.

У групі чоловічих запозичених ОА можемо виділити такі підгрупи: 1) кельтські імена (*Barry, Brian, Kevin* [9]); 2) давньоєврейські (біблійні) імена (*David, James, Michael* [9]); 3) грецькі імена (*Nicholas, Stephen, Christopher* [10]); 4) нормано-французькі імена (*Henry, Hue, Richard* [9]).

Номенклатура сучасних чоловічих ОА зберегла в своєму складі відносно високий відсоток германських, в тому числі споконвічно англійських та норманських імен (загальний відсоток таких ОА становить 9,8 %). Розвиток антропонімікону виявляє, що давньоанглійські імена після норманського завоювання практично виходять з ужитку [6]. Однак починаючи з другої половини ХІХ ст. і до сьогодні, спостерігається зростаюча тенденція до їхнього розповсюдження (*Edward, Edmund, Dale, Graham, Harold, Robin* [9; 10] та ін.). Історико-оцінні антропоніми *Richard, Robert* входять у десятку найбільш популярних на сьогодні імен. І. С. Чурсина підкреслює той факт, що серед зазначених одиниць *Robert* зберігає високий рівень популярності протягом усього новоанглійського періоду, поступаючись ранньо- і середньонорманському норманському імені германського походження *William*, яке в другій половині ХХ ст. стало втрачати свою популярність.

Фонд сучасних чоловічих ОА багатий на одиниці кельтського походження, які становлять 50,5 %. Серед імен кельтської групи мов найбільш популярні ірландські та гельські одиниці: *Barry, Cameron, Craig, Ian, Kevin, Keneth, Liam, Neil* [9; 10] та ін. Виявлено також валійські ОА: *Gareth, Owen, Trevor* [9; 10]. Ірландський антропонім *Brian* входить до десятки найпопулярніших на сьогодні імен, за даними служби Office for National Statistics.

На відміну від жіночого іменника склад чоловічих оцінних ОА практично не представлений іншомовними запозиченнями (5,5 %).

У процесі функціонування та використання в певній мові ім'я може асимілюватися фонетично й морфологічно. У такому випадку іншомовний ОА розглядається як ідентифікатор конкретного мовного суспільства. Наприклад, ім'я *Isabella* асоціюється з іспанським іменником, хоча етимологічно цей ОА є іспанським варіантом давньоєврейського імені *Elisheba*, яке в англійській АС функціонує у формі *Elizabeth*. Таким чином, аналізуючи етимологічний склад англійських ОА, необхідно брати до уваги не тільки джерело походження пропріальної одиниці, але й іншомовну причину модифікації імені. Так, королівське ім'я *Isabella* [9], чия популярність в англійському антропоніміконі зумовлена асоціацією із відомим носієм – королевою Англії Ізабеллою (*Isabella* (1296–1358)), виступає як іспанське запозичення в англійській мові, а імена *Valerie, Georgine* [9] – як французькі. У складі англійського іменника також функціонують імена російського походження – *Lara, Nadia, Tania* [7], італійські – *Donna, Gemma, Araminta*, скандинавські – *Kirsten, Brenda* [7], німецькі – *Inge, Irma* та ін. Деякі із запозичених імен входять до десятки найпоширеніших: *Sophie, Daniella, Michelle* [7].

Аналізуючи запозичені ОА, на наш погляд, необхідно розрізнити імена, запозиченням яких було зумовлено мовною спорідненістю (німецькі або скандинавські антропоніми), або давно сформованим мовним та культурним контактом (французькі імена), та антропонімічні одиниці, що виникли в мові внаслідок розширення соціально-культурних контактів наприкінці ХХ ст. До останньої групи імен належать російські антропоніми: *Tania, Nadia, Lara, Tasha* (< *Natasha*) [7; 9]. Перевага саме таких форм російських запозичень пояснюється морфологічною подібністю зазначених одиниць російського антропонімікону з антропонімами англійської мови. Відсоток іншомовних ОА зростає, якщо враховувати імена, які ще не зареєстровані в антропонімічних словниках, але вже функціонують у мові, наприклад, *Aaliyah, Calista, Mano, Marika, Rashna, Dana, Dalya*, [7; 9; 10] та ін. Розповсюдження та використання для називання таких імен відображає багатонаціональний склад сучасного англійського суспільства.

Виникнення іншомовних одиниць у фонді англійських ОА зумовлене також збільшення інтернаціональних шлюбів. У мультикультурних сім'ях дітям зазвичай надають ім'я, що репрезентує одну з націй (*Francesca* – Італія, *Natasha* – Росія, Україна).

Висновки. Аналіз специфіки способів творення англійських ОА виявляє, що основними шляхами поповнення антропонімікону оцінною лексикою є семантична деривація, словотворчі способи

(утворення скорочено-похідних ОА, словоскладання, редуплікація) та запозичення. Встановлено, що найпродуктивнішим способом творення ОА є семантична деривація, найбільш поширеним механізмом якої є метафоричний перенос значення за двома найчастотнішими типами: наділення іменованого якостями і властивостями об'єктів живої природи та наділення іменованого якостями і властивостями неістот.

Перспективи подальшого дослідження. Перспективним видається зіставний аналіз та опис особливостей семантики, структури та функціонування ОА із залученням різноструктурних мов, що дозволяє зіставити ціннісні пріоритети іменування у різних лінгвокультурах. Діахронічне дослідження, що уможливило вивчення особливостей поповнення антропонімічного складу мов оцінними антропонімами на різних етапах їхнього розвитку, також постає актуальною науковою розвідкою.

Джерела та література

1. Аскольдов С. А. Концепт и слово / С. А. Аскольдов // Русская словесность. От теории словесности к структуре текста. Антология. – М. : Academia, 1997. – С. 267–279.
2. Беліцька С. М. Конотонімізація онімів як лексико-семантичний процес : дис. ... кандидата філол. наук : 10.02.15 / С. М. Беліцька. – Донецьк, 2000. – 185 с.
3. Болотов В. И. К вопросу о значении имен собственных / И. В. Болотов // Восточно-славянская ономастика. – М. : Наука, 1972. – С. 336–346.
4. Буштян Л. М. Общеязыковая коннотация собственных имен в художественном произведении / Л. М. Буштян // Русский язык. – К., 1982. – Вып. 4. – С. 51–74.
5. Живоглядов А. А. Особые случаи перевода смысловых имен собственных (на материале перевода поэмы Н. В. Гоголя «Мертвые души» на английском языке) / А. А. Живоглядов // Теория и практика перевода. – К. : Высш. шк., 1982. – Вып. 7. – С. 60–72.
6. Зайцева К. Б. Англичане / К. Б. Зайцева // Системы личных имен у народов мира. – М. : Наука, 1986. – С. 37–42.
7. Рыбакин А. И. Словарь английских личных имен / А. И. Рыбакин. – М. : Русский язык, 1989. – 221 с.
8. Шеремет Л. Г. Значение и стилистический потенциал английских имен собственных (именования людей) : дис. ... кандидата филол. наук : 10.02.04 / Л. Г. Шеремет. – Л., 1984. – 198 с.
9. Freedman T. The Wordsworth Dictionary of First Names / T. Freedman, I. Maclead. – Herefordshire : Wordsworth Editions LTD, 1997. – 254 p.
10. Hanks P. A Dictionary of First Names / P. Hanks, F. Hodges. – Oxford ; N. Y. : Oxford University Press, 1996. – 444 p.

Сысоева Евгения. Способы пополнения английского антропонимикона оценочными единицами. Статья посвящена описанию основных путей пополнения английского антропонимического состава единицами с оценочной семантикой. В работе предложено толкование оценочного антропонима, критерии идентификации антропонимов с оценочным компонентом. Под оценочным антропонимом понимается именование людей (личное имя, фамилия, прозвище), лексический фон которого содержит оценочный компонент значения, актуализирующийся в процессе именоварения на основании следующих признаков: родное – заимствованное; активное – пассивное; редко употребляемое – часто употребляемое; знакомое – незнакомое; созвучное с позитивно-оценочными – негативно-оценочными единицами вокабуляра; тождественное именам достойных – недостойных известных носителей.

Исследование оценочных антропонимов не может быть исчерпывающим без анализа их структуры, деривационного потенциала и основных источников пополнения антропонимикона исследуемыми единицами. Изучение структуры оценочных антропонимических единиц способствует более тщательному анализу оценки в системе антропонимов, поскольку словообразовательные форманты рассматриваются с точки зрения их роли в процессе приобретения оценочными антропонимами позитивной либо негативной окраски. Результаты структурного и словообразовательного анализа позволяют расширить сведения о тенденциях антропонимического словообразования в системе английского языка.

Ключевые слова: оценочный антропоним, словообразовательная модель, антропооснова, гипокористический суффикс.

Sysoyeva Yevgeniya. Ways of Enriching the English Anthroponym System by the Evaluative Units. The article deals with the description of the main ways of enriching the bulk of English anthroponyms by the units with evaluative semantics. In the thesis the definition of the evaluative anthroponym has been suggested. By evaluative anthroponym we understand personal names (given names, surnames, nicknames) the lexical background of which contains the evaluation meaning component that is manifested in the naming process on the basis of the following factors: native – borrowed; active – passive; frequently used – seldom used; consonant to positive evaluative – negative evaluative vocabulary units; identical with the names of decent – indecent famous bearers. The criteria for the selection of the evaluative anthroponyms

have been formulated, the corpus of the lexical units under analysis has been compiled. The structure of evaluation in the system of proper names has been described.

The investigation of the evaluative anthroponyms is not complete without the analysis of their structural peculiarities, derivational potential and main sources of replenishment of the system of English evaluative names. The study of the structure of the lexical units under consideration enables to carry out a deeper analysis of the evaluative semantics of anthroponyms as the word-building formants are considered from the viewpoint of their role in forming positive or negative evaluation of anthroponyms. The results of the structural and word-building analysis of the evaluative anthroponyms under study make it possible to further investigate the tendencies of anthroponymic word-building in the system of the English language.

Key words: evaluative anthroponym, word-building model, anthroponym stem, hypocoristic suffix.

Стаття надійшла до редколегії
6.03.2013 р.

УДК 811111'37

Тарас Сікорський

Компонентний аналіз концепту «RIGHT» в англійській мові

Статтю присвячено виокремленню лексичної домінанти вираження концепту «RIGHT» та побудові лексико-семантичного поля концепту. Серед основних завдань наукової роботи можна виділити такі: побудова лексико-семантичного поля концепту «RIGHT» та виявлення її високочастотної лексеми. За допомогою компонентного аналізу лексеми «RIGHT» доведено, що компонент «justice» виступає ядром її структури. Проте вивчення текстових фрагментів англійського дискурсу виявило високочастотну лексему «direction». Відповідно, кореляція компонента лексичного значення та складника лексико-семантичного поля потребує широкого фактологічного матеріалу.

Ключові слова: концепт, компонентний аналіз, лексема, ядро, периферійна зона, семантичне поле.

Постановка наукової проблеми та її значення. Дослідники розробили декілька методик опису та вивчення концептів – компонентний аналіз, лексико-семантичний, лексико-фразеологічний, семантико-когнітивний. Оскільки концепт має складну структуру і складається з декількох «шарів», то, на думку Ю. С. Степанова, слід припустити, що і метод вивчення буде не одним, а сукупністю кількох різних методів [4, с. 49]. У нашій розвідці розглянуто найбільш актуальні дослідження, прийоми й методики компонентного аналізу, засновані на ідеї виділення у значенні слова мінімальних семантичних ознак – компонентів / сем. За словами О. Селіванової, компонентний аналіз – це методика опису структурної організації значення як набору мінімальних семантичних компонентів, кожен з яких виконує свою функцію і пов'язаний з іншими певними ієрархічними відношеннями [2, с. 230–231], завдяки якому дослідники в основному описують лексико-семантичні групи або семантичні поля, що мають чітку семантичну структуру. Це важливо, оскільки матеріал такого типу дає можливість виявити характерні особливості та відмінності семантики слова в різних мовах.

Актуальність нашої розвідки полягає у компонентному аналізі значення лексеми «RIGHT», що дозволить виокремити її семантичні множники для подальшої побудови лексико-семантичного поля.

Мета дослідження – виокремити лексичну домінанту вираження концепту «RIGHT» та вирізнити структуру лексико-семантичного поля (далі – ЛСП).

Основні завдання: побудувати лексико-семантичне поле концепту «RIGHT» та виявити його високочастотну лексему.

Об'єктом дослідження є лексема «RIGHT» та отримані із тлумачних словників дефініції.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Згідно з польовим принципом М. Ф. Алефіренко у мовній свідомості виділяються ядро і периферія, причому ядро складають слова, які в асоціативно-вербальній мережі об'єктивують базові концепти, а периферію – різного роду субконцепти [1, с. 67].